

Nyár

HASZNÁLATON
KÍVÜL

Diákok, egyetemisták számára a nyár a pihenés, szórakozás, utazás 2 boldog hónapja. A harmadéves hallgatók számára azonban mást is jelentett. A harmadév a "pedagógiai gyakorlatok" éve - a tanév folyamán iskolákba jártunk, általában korrepetálni, a nyári időszak viszont az aktív nevelés időszaka.

Én azok közé a szerencsések közé tartozom, akiknek jól sikerült ez a két hét / sőt, én magánszorgalomból még egy hetet "ráhuztam" a kötelező két hétre/. Nagyon szerettem a munkámat és sok jó tapasztalatot gyűjtöttem, mind a nevelés, mind a nyelvtanítás terén. Ezekről szeretnék most írni.

Hol is voltam tulajdonképpen? Budapesten egy II. kerületi iskola szervezi ezt az ugynevezett Nyári Idegennyelvű Tábort, ahová a főváros minden kerületéből jöttek gyerekek. A tábor célja az volt, hogy egy turnus, azaz két hét alatt a gyerekek komoly munka és játék közben minél többet elsajátítsanak az adott nyelvből. Öt nyelvi csoportot állítottak össze. /orosz, angol, német, francia, spanyol/

A tábor vezetősége arra törekedett, hogy egy-egy csoportba azonos életkorú gyerekek kerüljenek, de ez sajnos a gyakorlatban nem valósult meg.

Ez volt a helyzet az én csoportomban, ugyanis életkort tekintve nagyon vegyes volt, ami eléggé megnehezítette munkámat, hiszen egész más-képp kellett foglalkozni 7-8 évesekkel, mint 13-14 évesekkel. Ugyanez vonatkozott a nyelvi szintre is. Volt aki még semmit sem tudott angolul, de voltak olyanok is, akik már 3 éve tanulták a nyelvet tagozatos osztályban. Ezeket az ellentmondásokat úgy próbáltam megoldani, hogy a csoportot két részre osztottam nyelvi szint szerint, és külön-külön foglalkoztam velük.

és

Miután a csoport létszáma elég nagy volt /17 fő /, így könnyebb is volt a gyerekeket egy-egy félórára elvonnai a játéktól, hiszen amíg egyik csoport tanult, a többiek játszhattak.

2 naponként "versenyeket" rendeztünk, hogy melyik csoport tudta jobban megoldani azt a feladatot, ami az ő tudásszintjének megfelel. Mindkét csoportnak közös programja volt az énektanulás, amikor angol népdalokat, gyermekdalokat énekeltünk.

A turnus végén minden nyelvi csoportnak műsort kellett összeállítani a 2 hét alatt tanult dalokból, versikékből. A gyerekek óriási izgalommal készültek rá, de sajnos a zsüri nem értékelte kellőképpen a produkciójukat /legalábbis a gyerekek szerint/, pedig a matrózlépésnek szánt "csetlés-botlásaikon" a hálás "nézősereg" jobban szórakozott, mint az előadott énekeken. Viszont mindig nagy tetszést arattunk a buszon, villamoson, vagy Hév-en, /a gyerekek ugyanis általában itt tanulták az új dalokat/ és a pesti utazóközönség mindig nagy elismeréssel adózott az apró énekeseknek, akik jobbnál jobb angol népdalokkal "színesítették" a közlekedés unalmas perceit. A tábor programja változatos volt, hetente 3-szor mentünk strandra, egyszer kirándultunk a Nógrádverőcei Express Táborba. Muzeumokba, moziba jártunk és nagyokat játszottunk a Városmajorban vagy a Margitszigeten. Így rengeteg információt kaptak a gyerekek, és sok alkalom adódott új szavak tanulására is. Nagyon sok szót, kifejezést játékos formában tanultak meg, ebéd közben Állatkertben, villamoson, stb. Tulajdonképpen az egész játéknak tünt számukra és így ők keresték az alkalmat, hogy minél több dologról megtudják mit is jelent angolul.

Számomra is nagyon hasznos volt az itt eltöltött két hét, mert nemcsak munka, hanem szórakozás is volt. A gyerekekkel hamar jó barátságot kötöttem, emellett nekem is újdonságot jelentett az ilyen kiskorú gyerekekkel való foglalkozás ilyen közvetlen, kötetlen formája.

Minden mostani harmadévesnek tudom ajánlani a nevelési gyakorlatnak ezt a formáját, igazán megéri.

Gáspár-Szantos Judit